

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

Előzetes ár

Helyben kézhez fordva vagy vidékre postán küldve:

Egész évre 10 ft —
Félévre 5 ft —
Negyedévre 2 ft 50
Egy hóra 1 ft —

Hirdetési díj:

Öt-hasábsopetisors egyzeri beiktatásért 5 kr
Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr
Nyiltér 4 hasábsopetisorsért 20 kr.

XII. évfolyam. 1885.

Debreczen. Szerda, január 7.

4. szám

A gentry.

II.

(T.) Ki merné a gentryt általános-ságban vádolni. Hazánk multja, dicsősége, mint alapon, a gentry vállain nyugszik. Közelmúltunk s jelenünk legnagyobb alakjait is a gentry szolgáltatja. Eppen oly hősei vannak a jelenkor küzdelemén, mint a milyenek a mult harczaiban voltak, s a hazafiság megtestesült kifejezése sehol nem található ugy föl, mint a gentrynél. Hiszen az az igazi, a valódi, az ősi eredeti magyar törzs, a nemzet családi fája, minden más osztály csak ága-boga ennek. Ez az élető gyökér, ez táplálja az egész testet. Hát ki merné magát, az éterős élető, a közös tényezőt a zloptörzsét vádolni? Ki beszélhet a gentry ellen az általános panasz hangján? Hiszen annak elfogyott volna a sütni valója: ánde ki az ismét, ki a róka ravasz hízelgés önérdék sugallta kigyó hangján, a gentrynek általános-ságban hízelkedni merészkedik, s ezen őst fát a gízagtól, az ezernyi fatyú hajtástól és nyomorék kinövésektől megtisztítani igyekvő kertészeket a gyanúsítás hangjával illeti, mert éppen oly nyomorult ő, mint az lenne, ki a szegénybélyeget egyes avagy bár számtalan fattyú hajtásai miatt magának a törzsnek homlokára igyekeznek rásütni. Nyomorult minden rágalmazó, de nyomorult minden hízelgő egyaránt, míg az igaz jóakaratóból származó intés, figyelmeztetés és, sőt ha keli, megrovás, a legbecsülésreméltóbb emberi kötelesség. Hát éppen azért mondom, hogy mikor a gentry hibáiról, kinövéseiről szó van, s akad egy „Censor“ vagy más valaki, ki a korcsosulásnak induló sarjak elébe tükört tární igyekszik, — hát ezen igyekezetet nem ellen hízelgéssel s a gentry hibáinak legyezésével akarai ellensúlyozni és erőtlenné tenni, az én felfogásom szerint legalább, hazafias ténynek nem mondható.

Két féle a gentry édes uraim! Egyik a tetőtől talpig nemes, ősi és hősi tett erővel gazdag, magas ambícióval bíró, előre törő, a haza és nemzet dicsőségét,

jólétét, boldogságát emelni és gyarapítani törekvő, míg a másik ezen első ek dicsőségében élőködő, fényugaraiban ragyogni akaró, a hírnév melegénél sütkérező parazitá. Es míg az első, az ő fennkölt szrepét a köztisztélet és szeretet piadestálján, másokat is munkára és dologra serkent, sőt azok utmutatója és buzdító; addig a másik hitvány, magát soha fel nem küzdve, hanem mindig feltolva, rokonai nevének fényébe burkolózva, a tiszteletet meg nem érdemelve, hanem követelve, a munkát és munkást egyenlően megvetve és lenézve, a munka és gentry közt megközelíthetlen választalakként állnak s a munkát a gentryvel, a gentryt a munkával egybeolvadni nem engedik. Míg vagyomban vannak, léhák és lenézők, mikor elpusztultak „protekeziions Kind“-ek, kik a magukat szorgalmuk és tudományuk által fenntartó fiatal emberek s más egyének elébe állítatnak, mert a kapocs és láncszem, mely a gentryt rokonság útján a portól kezdve a legmagasabb fokig összefűzi, a legnagyobb igazságtalanságok és méltánytalanságok szülő anyja.

Mit neki igyekezet, mit neki tudomány, takarékos-ság és szorgalom? Hiszen, ha vagyonát elverte, ott a protekezió. Ott a rokonság, a családi név. A gentry kitünő tagjait a parazita had ostromolja folytonosan. A jelesebb képviselők és befolyásosabb emberek a protekeziót igénylő családok ügynökei. Ha ezer feje és ezer lába van, nincs rá mód, hogy menekülhessen tőlük. Családi összeköttetéseiknél fogva bemásznak a miniszterek fileibe, mint fulbmászók és ott kotornak addig, míg a vagyonát elvert „protekeziions Kind“-nek valami állás nem jutott. A polgári osztály gyermekei tanulnak és nem bírnak menni semmire, a gentry korcs hajtásai pöffeszkednek és költenek, mert hát övék a protekezió.

Es ezeket az embereket pártolni, a szorgalommal, a tanulmánytal, és nemes törekvésekkel szemben. Hogy mikor akad, ki mindezeket elmondja, akkor felláll egyik-másik hízelgő korcs, ország-

házban és azonkívül, s elkezd a tanító által pirongatott, vásott kölyköt cizrogatni: „Jól teszed Pistike. Te vagy a derék gyerek, az iskola szemefénye. Csak maradj! Te vásott kölyök azért mégis tied lesz a hatalom és a dicsőség. Te vagy az igazi magyar, van atyafi! Ne félj semmit, amig atyafit látsz, mert lésszen addig protekezió!“

Es a gentrynek hízelgő ezen álbarratok azonképpen tartják az ő hízelgő dikiéziójukat, mintha a habaréki ellenzék rettentően fel volna háborodva azon méltánytalanságon, melyt (véletlenségből) egy kormányparti író, a gentry nagyreményű tagjával szemben elkövetett; és fordul ő kigyó mosolyal a gentry felé: Ide karjaim közé! Ti méltánytalanul ostromozot marttyrok, fussatok a habaréki asilumba! — Es míg a habaréki dikiézió meg vezércikk ezenképpen hízeleg a éhaságnak, azalatt a gentry tiszteletreméltó tagjai, fiataljai ugy, mint vénei, megundorodva fordulnak el e paradicsomi kigyóktól, kik apának, anyának, s minden va amire való rokonnak tanítváival, ösztönzéseivel, ösztökéléseivel szemben, védelmükbeveszik a léhaságot. Mert tet-zik talán az, a belátó apának, vagy anyának, ha gyermekeik a mai kor követelményeivel szemben is csak urizálni akarnak.

Lóvazni, kocszini, sportot üzni, mágnást ütánözni, divatot majmolni, a komoly tendőket pedig elhanyagolni. Megtanulni a költést, de nem tanulni meg a keresést. Megtanulni a pöffeszkedést az ösők és rokonok érdemeiben, de nem tanulni meg az érdemszerzést? Tetszik talán ez, a belátó szülőknek és rokonoknak, s örünek talán a hízelkedőknek, kik a léhaságot az igazmondással szemben támogatják?

Mert ha a gentry az igazmondókra hallgat, még akkor nincs e veszeve, ánde ha a hízelgőkre hallgat? E veszett menthetlenül!

Ma még lehetne a dolgon segíteni! Ma még az ország ngyrésze a gentry kezében. Ma még van eszköz, mely a sülyedőt visszatartsa és új életre, eleven-ségre pedúse. Igen! Ma még lehetne a dolgon segíteni, ha körösköröl és mindennütt megzendülne az ébresztő harsonák, ha „Censor“ lenne minden ember és nem akadna hízelgő család, hogy itt is a partérdéket tolja elöterbe. De ha a legszen-tebb hazafiai kötelességgel szemben is, ha a naptiszta igazság legragyogóbb verőfényével szemben is, mindig és mindennütt a fekete partérdék lidérczének bozontos alakját látjuk előbujni, hogy a nemzeti és emberi szeretet munkáját a rágalom agyaraival megsemmisítse, akkor nincs itt menteni való lehetőség. Am legyen hát az igazmondás tisztje a szabadelvű párti irodalomé, és legyen a hízelgés tisztje a habaréki irodalomé: nem fogjuk irigyelni tőle a dicsőséget. Megszoktuk már tőle, hogy nála első a párt; és csak azután következik a haza. Hogy kívánók tehát, hogy a pártoskodást bármilyen esetben, de a hazafiai kötelesség után helyezze.

Egyébiránt nem kell e dologhoz kommentár. Itt van a közönség józan esze! Itt a gentry maga, melynek legje esebb tagjai hozzánk tartoznánk. Mondjon e két eljárás között ítélet ő maga. Mert hábar nem édes az igazság íze, mi: kor hibáinkat sorolja elő, ándo a gyógyszer abban van mégis, míg a hízelgés czukorkérge alatt a leggyakoribb esetekben mérge rejlik. Na de hát: Hominis ingenium oratione agnoscitur . . .

— Khuen-Héderváry gróf és a horvát tartománygyűlés többsége. Záróbból a következőket írják a „Pester Correspondenz“-k. Horvátország bánjának, választbészéde, melyet folyó hó 1-én a „nemzeti párti klub tagjának, újévi üdvözlétére mondott, itt az összes körökben meglegedést idézett elő. A bán válaszában válaszolt az eddigi tevékenységet, mely ő felsége és a közös kor-

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

HOLTOMIGLAN.

Regény.
Írta: Vértési Arnold.
(Folytatás.)

A vén legény szomoruan folytatta aztán:

— Nem ment be. Leugrott a parkányról, hirtelen elbucszott és tova sietett. Zó-rejt hallott. En zöögtem, tekintetes uram. Az ablak még egy ideig nyitva maradt, lát-tam az éjben Julesu fehér ruhájának lebegé-sét. A távozó után nézett bizonyosan. Az már messze járt. En előbb lassan, óvatosan, aztán sietve mentem utána. Eszrevettem s méz gyorsabban siettem. Nem maradtam el; a mint csak tölem kitelhetett, siettem utána. Hátra tekintgettem s észrevettem, hogy nagyon nyug-talanítja kísértem. Valami száz lépésnyi tér lehetett köztünk. A holdvilág most kezdett kibukkanni. Láttam, hogy nem futhat előlem el, s hogy én gyorsabb futó vagyok, talán utól nem értem volna a szomszéd falu-ig, de sarkában lettem volna ott, s talán attól is féltetett, hogy föllármázom a falut. Megállt, mielőtt a faluhoz értünk s megvárt. Az országút szélén volt ez, tekintetes uram; egy pár akácfa állt ott; épen jó volt arra, hogy eltakarja őt.

— Csak tovább, tovább — biztatám a legényt, a mint itt pillanatnyira megállt el-beszélésében.

— Ott várt be az akácfa alatt, — folytatta a legény. — Közelre eresztett ma-

gához; akkor aztán elfolytott hangon kérdezé! „ki vagy és mit akarsz?“ Meg-mondtam neki, ki vagyok; azt is megmond-tam, hogy mit akarok. Azt akarom, hogy ne ölalkodjék az én gazdám leánya körül. Em-lékeztettem rá, hogy megmondtam már neki másfél évvel ezelőtt, ne merészeljen éjjel a malom tájára jönni, mert beütöm az oldalbor-dáját. Haragos voltam, tekintetes uram, ret-tenetesen. Ő csak nevetett s megvetőleg pa-rancsolta, hogy tekerdjam előre, ereszszen őt, hadd menjen tovább. Nekem ám nem volt kedvem ily könnyedén elereszteni őt. Eléje álltam és szólni akartam. De egyszerre csak egy öklö-csapást éreztem halántékomon. A másodikat már nem éreztem; már akkor eszméletlen rogytam a földre. Erős ökle volt. Mikor föl-ébredtem, haza vánszorogtam. A legények a malomban nem tudták elképzelni, hogy hol vagyok. Két óránál tovább voltam oda. Nem szóltam senkinek semmit. Azzal mentegetőz-tem, hogy álmos voltam, s odakint elalud-tam egy kicsit. A legények meg is nyugod-tak volna abban, de halántékom véres volt, s most arra kellett megint valami hazugsá-got kitalálnom, hogy megnyugtathassam őket. Lemostam a vért halántékomról s reggelre semmi egyéb nem látszott ott, csak egy nagy kék folt.

— Es az idegent elvesztette aztán szem elől? — Kérdezém a legényt — Nem jött ismét el valamelyik este a malomhoz?

— Nem. Nem láttam aztán többé. Ha-nem más nap mindjárt előhoztam a gazdá-nak, hogy veszedelmes dolog az, hogy ilyen helyütt rostélyt sínes az ablakokon, a zsvá-nyok könnyen bejöhetnének ám. Gazduram azt mondta rá, hogy biz az igaz, a zsvá-

nyok csakugyan bejöhetnének. Egy ablakon sem volt vasrostély. No azt bizony csinál-tatni kell rá. Minden nap előhoztam neki, s mindig csak azt mondta rá: no, majd hol nap, majd holnapután. En minden éjjel halálos félelmeket álltam ki most. Nem a zsvá-nyoktól félttem én tekintetes uram. Elmen-tem tiszser is egy éjjel Julesa ablaka előtt, csendesen volt odabent is, idekűnn is minden. Hanem én csak sürgettem azért, hogy csinál-tassuk már meg azokat a vasrostélyokat. Utóvégre aztán nem állhattam már s magam-beküldtem egy inasgyereket a faluba a ko-váshoz. Az kijött, meg is mérte az ablako-kat. Mondtam neki, hogy csak jó vastag erős vasrudakat rakjon be, és sínesen az el-készítéssel. Azt ígérte, hogy egy hét múlva készen lesz. Örültem, hogy ezt elvégezhet-tem, annál inkább, mert pár nap óta éreztem, hogy rosszul vagyok. No csak beteg ne le-gyek. Bizony nem kerültem én azt ki, tekin-tetes uram.

Az öreg legény itt ismét felsőhaj-tott s fáradtan támaszkodott a lisztes zsá-kokra.

— Már itt volt a láb a testében; érez-tem. Julesa jött ekkor hozzám, és felrehevott. Megfogadta előbb velem, hogy nem szölok atyjának semmit, aztán előlt azzal a kérés-sel, hogy adjak én neki száz forintot kölcsön. Tudta, hogy van pár száz megtakarított fo-rintom. Bámúlásomban, nem tudtam mit felelni neki. Meg nem foghattam, hogy mire-váló neki ez a pénz. Aztán tudtam, hogy neki magának is van egy kis kasszája. Mu-togatta is egyszer nekem; aranypénzek és ezüsttallérok voltak benne. En nem tudom, tekintetes uram, hogy mennyi lehetett, de

volt bizonyosan vagy kétszáz forint. Hogy mit akart csinálni ezzel a pénzzel, azt már igazán nem érthettem. Hiszen, ha valamire szüksége van, ad neki arra pénzt az apja; minek neki még kölcsön is kérti? Láttá ha-bozósomat, s megkapta kezemet. Olyan forró volt szegénynek a kezeckéje, hogy egész szánakozva kérdeztem, hogy mi baja? En beteg voltam, de Julesa még lézasabb volt most. „Ne kérdezze,“ szölt kezemet megszo-rítva. „Adja ide; neki kell . . . tudja már kinek . . . menekült, bujdosnia kell . . . üldözik.“ Tadtam, hogy kinek kell; nem volt kedvem keservesen megtakarított pénzemet erre az emberre vesztetgetni, de ugy megsaj-náltam Julesát, hogy nem bírtam megtagadni tőle a mit kért. Jól van én adok annyit, a mennyire szüksége van; csak mondja meg bátran, hogy mennyi kell és arra kérem, hogy szép arany és ezüstpénzeit ne veszt-tegessen el, csak tartsa meg a nagy skatulyá-ban, én majd adok neki a helyett pénzt. Sirt szegény és nyakamba borult. Ugy haragudtam arra az akasztófárávalóra, a ki miatt mindez történt, hogy szerettem volna kitekerni a nyakát.

— Es adott számára pénzt?

— Mit tehettem, tekintetes uram? Nem bírtam megtagadni Julesának. Aztán meg-tetszik tudni, akármennyire haragudtam is arra a pribékre, mégis csak azt gondoltam magamban, hogy hát hiszen ez szegény me-nekült most, s kész voltam segíteni az isten-adtán. Persze, hogy én magamban mégis csak azt gondoltam, hitvány férfi az, a ki egy leánytól, szeretőtől elfogadja a pénzt. Hanem megígértém Julesának, hogy meg-lesz, a mennyire szüksége van s meg is akar-

100 kltá
17.80
16.80
17.20
16.60
16.20
100 kltá
15.40
14.60
14.—
13.20
12.40
11.60
10.20
70 kltá. 8.—
70 kltá. 6.80
50 kltá. —
50 „ 4.80
4.20
40 kltá. 4.40
3.80
75 kltá. 8.80
8.20

S Z T.

al drágább.

pepek;
gyomor min-
mulhatatlan az
ny. gyomor-
rosz szagu
zlek csavany
s, sönka, gyo-
gyomorgés
pódés, tulá-
aképzés, sár-
dor és hányás
a. a gyomor-
gyomorgés.
at, a gyomor-
heltsége étel
tal, gillista,
májbetegség,
bantalmak el-

utatisas-

tsisnek V.
gyógyszerész
oltán gyógy-
gyár birod-
rában és ke-

ban és ki-

sszertárában
ban.

derm

R.

mánybizalmán alapul, és örömet fejezte ki azon bizalom fölött, melyből a „Nemzetipárt“ mint a lakosság legnagyobb részének képviselője, iránta viseltetik Finom gunyuyal jelezte azon saját körülményt, hogy az országban még sokkal nagyobb mértékben foglalkoznak politikával, semhogy a közművelődési munkát sikerrel lehetne fejleszteni. Különös figyelmet érdemel azon tett, mely szerint a bán legfőbb érdemnek tekinti, ha a polgárság hajlamát és bizalmát magának megnyerheti és megőrizheti. A királyt életve végé a bán beszédét, melynek nagyobb fontossága van, mint a milyennel az ily nyilatkozatok rendszeren bírnak szoktak, miután a viszonyoknak, melyek között a bán kormányoz, igen komoly jellege van, és ép azért a bán azon nyilatkozata, hogy a munkában nem fog pihenést tartani, maradandó értéket képez.

Vidéki levelezés.

Földes 1885 jan. 6.

Községünk története a múlt esztendőben nagy tettek és nagy eseményekben gazdag. Természetes, hogy ez a „nagy“ epitheton ornsans relativ fogalomban van használva. Mert a tettek és események nem világra szólók és a levelező szerény tolla nem is azért írja meg az újságba, hogy valahogy a világ történetét hézagos ne maradjon. De mert a neves tett legyen kicsiny, közvetlen hatása is csak kicsiny körre kiterjedjék, történelj bárhol s erédjen bárkivel, mindig és mindenütt érényes megérdemli, hogy kivigyük a véka alól s nyilvánosságra hozzuk, hadd világoljon példányképp a társadalomban.

Földes az utolsó év tizedben sokat haladt. Egyház és község böles előjáróktól vezette nagy áldozatokat tett, gyakran nehézfeszítéssel, hogy a közművelődés, felvirágozzék, a közjóét és közboldogság teljesen megvalóíttassék. De nem volt még esztendő, mely az emittet nem törekvésnek oly nagy szerű példát mutathatna fel mint az 1884-ik év. Az egyház és iskola iránti meleg buzgalom kiapadhatatlan ontotta adományait, mint a szegény özvegy asszony olajos korsója. Es ez annál szebb, mert a folyamatban levő templom javítás 25 ezer forintnyi költsége fedezésére már 1883-tól kezdve minden adófejtető egyháztagra a rendez egyházi adón felül az állami adó 25 százaléka van kivette s a hívekre az új kataszter folytán is több ezer forintnyi teher nehezett.

Hadd beszéljen maga az „Arany könyv“ melybe a hagyományok és adományok följegyezve vannak, buzdításul a jelen és jövő kor számára.

1. Az „állandó templom pénztára“ adományoztak 97 fnt 13 krt; 2. iskolai árva-pénztára 10 fnt 3. egy új 6-ik tanítói állomás felállítására 5400 fnt alapítványi tétellett 4. orgonára ajándékozott 10 arany, 5. templom építésre 2320 fnt; összesen 7827 fnt 13 krt adott össze önkéntesen a vallás és egyház iránti szeretet. Erdekeseknek vélem zekről bővebb tudósítást is közölni.

1. Az egyház állandó templom pénztára alapítottát nt. Bakoss Gábor lelkész ur által 1881. Célja a földesi egyház érdekében tőkegyarapítás, melynek kamataiból idő múltával az Isten háza rendeltetéséhez méltó jó karban fentartassék. Ezenkívül az isteni tiszteletet kiszolgáltató rendszer es segédlelkész, kántor vagy kántor-organista évi illetékei előbb részben, később egészben fedeztessenek és ekként az egyház jövője felvirágzása az egyh. adóknak előbb alább szállítása, később teljes megszüntetéseivel biztosítottassék. Ezen pénztárt 1884 folyamán sirket váltásáért Karácsony

Lajos 31 frrtal, egy magát nevezni nem akaró ügybarát 66 frrt 14 krral, ketten együtt 97 frrt 13 krral gyarapították. A pénztár ereje 1884 végéig 547 frrt 71 krra emelkedett.

II. Az egyház isk. árva pénz-tára alapítottát 1861. Célja az iskola kötelei gyermekeket ruházása és taneszközökkel ellátása. Gyarapodott az olvasó kör 10 frrt ajánlatával. Alapítókéje, mintegy 2800 frrt kamatai egy részéből — a többi tőke nevelésre tartatva fen — 143 frrt 13 krról 23 pár e-zima, 21 felöltő, 11 nadrág 12 drb lábravaló, 23 ing, összesen 90 drb különböző ruhanemű- ezek mellett taneszközök szereztettek melyek 30 árva közt ki is osztattak.

III. Az egyház kisdédóvó alapja. Ez 1883 aug 19-én tétellett 100 frrtban Bakoss Gábor lelkész és neje által, tőkéje csak 6 frrt kamattal öregbedett.

IV. Iskolai alapítvány. Bejelentetett az 1884 máj. 24 tartott presbyteri gyűléshez. Tette ezt az alapot néh. Zákány Sándor volt presbíter 180 holdnyi fekvőségét oly módon hagyván örökösire, hogy átálvetelkor, a mi az özvegy halála után történend — holdanként 30, összesen mintegy 5400 frrt fizessenek az egyháznak, ez aztán a kamatokból 10,000 frrt neveltsék és aztán folyó kamataiból egy 6-ik tanító fizetessék.

V. Orgona alapítvány 10 arany. Isten dicsőségére öregbítésére ajánlották Sági Gáspár és felesége Szabó Eszter.

VI. A folyamatban levő templom javítás kiadások fedezésére önkéntes adományokat tettek: A képviselő testület a közbirto kossági magán pénztár évi kamataiból 1000 frrt; ugyanaz a takarékmagtr készletéből eladott buza árából 250 frrt; Kállai László és felesége 200 frrt. Id. Ványi Sándor, neje és leánya Erzsébet 125 frrt, Csapó Gizella, Ételka és István 100 frrt., 50—50 frrt adtak, Szöllőssy Imre s neje; öz. Szabó Mártonné, Szeenci Johanna, Karácsony Lajos, ifj. Ványi Sándor s neje; Szabó Imre s neje s leányuk Karolina 45 frrt, Boross Lajos s neje 40 frrt, 25—25 frrt adtak: Sági Lajos kabai tanító, Biró Imre, neje s leánya Teréz, 20—20 frrt adtak: Bogdán Gábor; Lengyel Mihály s neje, id Szabó Mihály s neje, 15—15 frrt: Bogdán Zsigmondné öz. Ványi Eszter, Karacs László s neje; 10—10 frrt adtak: Bakoss Lajos tételteni jegyző s neje, Dr. Matolcsi Kálmán; Vincze József s neje, öz. Szabó Lajosné, Kiss Zsuzsanna, Sapp, Imréné öz. Pécsi Erzsébet, Gál Jánosné öz. Geszti Sára, Biró Gábor s neje, Kiss József és neje, Kovács Lajos, 8 frrt Weinberger M. 6 frrt Sági Lajos; 5—5 frrt: B. Kiss János örökösjei; Karácsony Mihály és neje, Nagy Antal s neje, Simonyi József, Szabó Márton s neje, Szabó Lászlóné öz. Sági Zsófia. Széles Gábor, Gál Károly, — Zloczky Mihály; Boldog István; Weinberger Ferenc; Fürst Ignác; Nyul Samu; Nagy Márton Imre és Zsuzsanna gyermekei; ifj. Szabó Mihály és neje; Szabó József és neje; Szabó Eszter Lengyel Mihályné; Tóth Imre téglavető; 3—3 forintot: Molnár Borbála; Ismeretlen; Weinberger Izs.; Berger Dávid; Róth Jakab; 2—2 forintot; Madarasz örökösök; Weisner Lenke nevelőné; Nyirő István, Tóth János; Szilágyi Lajos 1 frrt.

Az olvasó kör is tevékenyen igyekszik, hogy a közművelődés előmozdításában álló feadatát híven betölthesse. A múlt évben bevétel volt 854 ft, kiadása 603 frrt, melyből hírlapokra és könyvekre közel 200 frrt költött. Tagjainak száma 112 volt. Egyik áldozatkész tagja Bogdán Gábor támogatásával pedig csinos fedett kuglizó helyiséget is épített.

Egy szóval hódításra termett s a hódolók egész serege rajongott körülte. De a szép Irma hideg, büszke maradt minden kísérellet szemben. A fiatal gyerekek és a kivéül ifju urak kezdtek kétségbeesni meg nem hallgatott fájdalmaik sulya alatt.

(Kegyed igen tisztelt olvasónom magyarázatát kéri annak, hogy miért fejezem ki magamat így: „fiatal gyerekek és kivéül ifjuurak?“; megmondom, „A m a i f i a t a l s á g“ vagy gyerekekből áll, a kire a „mama“ még nem számíthat, vagy olyan ifju urakból, a kikre már hiába számít.)

A szép Irma merev tartózkodó magatartása mellett képzeltetni, hogy milyen hatása volt annak a pletykának a mi X-ben szárnyra kapott.

„Komoróczy Imrét átlótt mellet találtak ablaka alatt.“

Ez igen érthető. Komoróczy Imre szintén egyik boldogtalan és reménytelen szerelmes volt, helyzetét nagyon regényes oldalról fogta fel s egy holdvilágos éjjel sziven lőtte magát. Szerencsére a lövés nem volt halálos. Harmadnapra folytatni lehetett a „fenst r promonádó.“

Nem is ez a tény maga képezte a pletykát, hanem annak a következménye.

A szép Irma mikor az esetet meghallotta: elájult és később kijelentette, hogy ő is szereti Komoróczyt. Azt a gyereket, 3-ad éves jogász, a ki után még legalább is két évig kell várnia, hogy az övé lehessen.

A hihetetlennek látszó pletyka terjedt mint a tűz, s nem egy titkos imádóban ébresztette fel azt a gondolatot, hogy ő is sziven löjje magát. Hátha neki is sikerül így

Templomunk a belső munkák kivételével készen van. Szép, aranyos külsejével meglepő benyomást tesz a szemlélőre. A tavaszzal a paplak kibővítése és átalakítása munkába vétetik.

Ebben kívántam feltüntetni községünk múlt évi történetét.

Z.

Napi hírek

— A „debr. felolvasó kör“ nyolczadik estélyét holnap, esütörtökön d. u. 5 órakor tartja a városháza nagytermében. Tegnapelőtti jelentésemmel ellekezőleg először Konti Lajos urnak „velemény a z üstökösről“ ez. rövid munkája fog felolvastatni Komlóssy Arthur ur által s ezt követi Dr. Szántó Sámuel tanár urnak „A fényűzésről“ való felolvasása. A közönség pontos megjelenését tisztelettel kérve, tudatom egyszerűsind, hogy a körön kívül álló nagyközönség számára tek. Gölti Nándor ur gyógyszer-tárában tettem le a jegyeket. Csiky Lajos, mint a kör jegyzője.

— Nőegyleti bál: A jótékony nőegylet bárendező bizottsága tisztelettel tudatja az érdeklődő közönséggel, hogy a calicot-szövet megérkeztek Zádor Lajos ur kereskedésébe, hol azok megtekinthetők s tekintettel a bál idejének közelségére, megrendelhetők.

— „Travita“ mára hirdetett előadása Erdélyi Marietta betegsége miatt elmarad helyette „Girofle-Girofla“ operette kerül színpadra. — Nyilvános köszönet. A debreczeni cukorgyár tek igazgatósága a kereskedelmi tanácsot segélyező egyetemen 10 frrt volt kegyes adományozni. Fogadjja érte a nevezett igazgatóság az egylet köszönetét. Debreczen 1885. január hó 7-én. Dr. Szántó Sámuel elnök.

— Farsang. A debreczeni iparor ifjak önképző-s betegsegélyező-egylete 1885 év február hó 7-én szombaton az Arany Bika szálloda dísztermében saját pénztára s beteg-alapja javára zártkörü táncvizigalmat rendez. A táncvizigalom kezdete 8 órakor. Belépti-díj személynként 1 frrt. — Páholy jegy 2 frrt. Ezenkívül tartozik a páholyba belépő minden egyén külön 1 frrt személyjegygel is ellátni magát. Felülfizetések a jótékonyozás iránti tekintetből köszönettel vétetnek és hírlapilag nyugtáztatnak. Belépti jegyek — e meghívó előmutatása mellett — válthatók este a pénztárnál. Zenész: Magyarai Testvérek — Jó ételk s italokról a szálloda bérleje fog gondoskodni. Kelt az egylet választmányának 1884 November 16 kán tartott üléséből. A rendező bizottság.

— Az iparoskör zászlójára újabb adakoztak: L. L. 2 frrt, Guszman Róbert, Gorovi Miksa, Simacek Ferenc, Biederman Elzig, Fischer Jakab, Baum Miksa 1—1 frrt, Fuhrman Lajos 20 krt, összesen 8 frrt 20 krt, mely kegyes adományokért fogadják a t. adakozók a kör részéről kifejezett legőszintébb köszönetemet. Begyűlt eddigéig összesen 296 frrt 99 kr. Midőn a továbbá adakozásra a n. é. közönséget fölhívni bátorodom, vagyok tisztelettel. Debreczen 1885 évi január 6-án Lőrinczák László, mint a zászló készítő bizottság pénztárosa.

— Búvész-előadás a színházban. — Becker tanár tegnap tartotta első búvész-estélyét a színházban, mely minden zugában szorongásig megtelt. Becker búvészí producchiohoz a színpadot rendkívül csinosan díszítette fel, és kellei miud oly finomak és elegánsak, a minőt nem minden búvésznel lehet találni. A productiókat Becker bámulatos ügyességgel pontossággal vitte keresztül, és

érdekessé tenni magát és a vizsontszerelmet kiérdemelni! Igen, de hátha a golyó rossz helyre talál menni! — Ez visszatartotta a imádókat, a kik megmaradtak a régi gavalléros praxis mellett s egy-egy „n a c h t m u s i k k a l“ is megelégedtek. — Ebbe legalább nem hallhat bele az ember.

A hir valóban bizonyult be. Irmácska komolyan beleszeretett Komoróczyba. A szülek kétségbeesve látták a veszély tornyosulását, s igyekeztek azt elhárítani. Egyik kéro a másikat érte. Ügyvéd, doktor, földbirtokos versengett a szép Irma kezéért. Hiába. Irmácska sirt, ritt és határozottan kijelentette, hogy ő a Dunába ugrik, vitriolt iszik, megloví magát, vagy felvágja az ereit; Isten tudja mit tesszen, de ő senki másé nem lesz, min: Imréé.

Egyszerre csak mint a villámhárító úgy hatott a hir, hogy Komoróczy beállott katonának. — Mindenki azt hitte, hogy ezzel a drámai scenák véget érték, és a baka „mondd é r“ láttára talán Irmácska is kiábrándul.

De nem úgy történt. A szerelmek fortélyosok, vakmerők, és minél több akadályra bukannak, annál elkeseredettebbek.

A részletekre nem terjeszkedem ki. Talán el se tudnám beszélni. Elég az hozzá, hogy egy szép tavaszi éjjelen vigan repült a vonat a szerelmes párral Budapest felé.

A szép Irma megszökött Komoróczyval. Kőváriék kétségbeesve kapkodtak fűhöz-fűhöz. Az első pillanatban a családban bizony zavart idézett elő a kompromittáló esemény. Kőváry mindenfél sürgönyözött a rendőrségekhez, hogy a szökevényeket elfogják.

A sürgőny így hangzott:

„Komoróczy káplár megszökött lea-

előadásait szellemes csevegéssel fűszerezte. Felváltva németül és francziául beszél. A búvészí mutatványok mind nagy tetszésre találtak, de legnagyobb tetszést keltett Becker üres csodaszekrénye, melyből ő nő jött elő. „E s m i r a álma és ébredése“ című mutatvány óriási tapsot érdemelt ki. Általában az érdekes előadások megérdemlik a megtekintést, és holnap bizonynyal ismét zsufozva lesz a színház. — A holnapi előadás másora lapunk hirdetési rovata közt már befnfoglatatik

— Vádlevél Clovis Huguesné asz szony ellen. A párisi ügyészség elkészítette a vádlevélet Clovis Huguesné ellen ki tudvalóleg megtámadott becsületét revolverrel kísérelte meg helyre állítani. A vádlevél megismertetvén a Clovis Huguesné és Morin ügynök közti ügy fejleményeit, előadja, hogy Clovis Huguesné már a gyilkosság előtti napokban is töltött revolverrel lesekedett Morinra, de a gyilkosság végrehajtására csak nov. 17-én nyílt kedvező alkalom, mely napon azt oly nyugodtan, megfontolt szándékkal hajtotta végre, hogy a tanuk nyilatkozata szerint, nekik eddig fogalmok sem volt arról, miszerint, lehessen ily lelki nyugalommal gyilkolni. Előadja továbbá a vádlevél, hogy a szakértők megállapították, miszerint a rágalmozó levelező lapokat nem Morin írta és ezen levelező lapok Morin halála után is rendszeren megérkeztek Clovisné lakására; tehát ártatlan embert gyilkolt meg. Az ügyész a büntetőtörvény 302. szakasza alapján Clovisnéét halálra ítélni kéri.

— Nem remélt szerencse. Bécs egyik első rangu műintézetének szép színésznőjét, Z. kisasszonyt azon szerencsétlenség érte, hogy elveszítette értékes karpereczét. Gondolta magában: megpróbálja az újságban való hirdetést, ha nem is használ, legalább lelkiismeretét megnyugtattja. De Z. kisasszony szerencsés csillagzat alatt született. A hirdetés megjelenésének napján egy ur jött lakására, ki a kisasszonyt nem találván otthon, egy talált karpereczet hagyott hátra. Másnap udvarias sorok kíséretében egy másik talált karpereczet kapott. Így ment ez kilenc napig, mindennap egy talált karperecz érkezett és mindig küldő határozottan állítja, hogy az igazi karpereczet küldi. A kisasszony azonban annyira rosszakaratu, hogy egyiket sem ismeri el sajátjának. Z. kisasszony e nem remélt szerencsét annak tulajdonítja hogy hetedik gyerek. Pedig az egész dologból az a tanulság, hogy az embernek el kell találni, hogy melyik újságban hirdettesen, akkor akármily értékes tárgyat elveszithet, még sem esik kára.

— József főherczeg külön kihallgatáson fogadta Fekete és Hevesi József, a „Magyar Szalon“ szerkesztőit, kik lapjuk ama példányát nyújtották át, mely Klotild főherczegnő rajzait tartalmazza. A főherczeg igen élénken érdeklődött az irodalmi viszonyok iránt, melyekbe különben teljesen be van avatva, örömet fejezte ki, hogy irodalmunk oly szép lendületet nyert, a mihez hozzájárulni a maga részéről is hazafias kötelességnek tartja.

— A borok feltöltése. Isondes dolog, hogy kivált új hordókban, melyeknek nyílása még nincsenek a borkó által elzárva, és kivált zároszinczében, jelentékeny apadás mutatkozik a kifort boroknál. Ez apadás a feltöltés által kell pótolni, mert ha a levegő behatol a hordóba az apadás miatt támadt üregbe, annak élenye többféle beteges elváltozást idézhet a borban elő. Különösen a gyengébb borokat kell gondosan feltöltögetni, de azért az erős borok sem mentek a feltöltögetés elmulasztásából származható bajok ellen. A töltögetésnél mindenkélt a dugó környéke előbb nedves majd száraz ruhával jól le törlendő. s aztán a hordó kinyitvatván,

nyomat. Neve Irma, magas, barna, öltözéke hamuszínű ruha, piros kendő, kis sarga táská. Ösmertető jel: balkezén „K. J.“ monogrammos karperecz. Kérem letartóztatni és költ-segemre hazaszállítani. Kőváry János.

A budapesti rendőrségnél az indóhá-perronján foglalt figyelő állást egy titkos rendor, a ki így okoskodott. „Annak a fiatal embernek bizonyosan volt annyi esze, hogy nem katona ruhába utazott. Hogyan ösmrem meg tehát a szökevénynt? Csak nem mondhatom minden barna hölgynek, hogy: „kérem a törvény nevében mutassa meg a karpereczét.“

Mig így okoskodott, mindenféle hunczut-ságra kicsiszolt eszében megfogalmazott a terv.

A vonat berobogott, az utazók sietve szállottak ki a kocsikból.

A hol legsűrűbb volt a tömeg, egy óriási hang röviden szigoruan kiáltja: — Káplár Komoróczy!

— „Hier“ viszonozza a másik pilatnban ijedten a szökevény.

(A ki katona volt, tudja, hogy milyen hatása van annak, ha a bakát nevénel és chargejánál szólítják.)

A spiczi közledelett Komoróczy felé, s bemutatott neki egy „örmestert“. — Imre ur követte a „fellebvalóját“, a szép Irma pedig másnap hazaszállított.

Egymáséi lesznek e majd valamikor, az a jövő titka.

Kiss Vitéz.

tam tartani szavamat, tekintetes uram. A fakarékpenztárban volt pénzeeském, be akartam menni a városháza hogy kivigyem. De oly rosszul éreztem magamat, hogy ezen a lapon nem mehettem, no majd holnap bemegyek gondoltam magamban. Sietni akartam; hiszen annak az embernek nagy szüksége lehet a pénzre, ha már arra vetemedik, hogy a szeretőjétől kérjen. Másnap még betegebb lettem, s nem bírtam fölkelni az ágyból. Átadtam Julesának takarékpénztári könyvecském; no ha holnap sem leszek jobban, ha nem mehetek be a városháza, hát csak menjen be ő, vagy küldjön be valakit ezzel a könyvvel. En nem mehettem be, de Julesa sem mehetett. Mikor apjától a városháza kérérdkedett, az öreg gazda azt mondta reá, hogy csak maradjon most, holnap majd együtt bemennek, neki is dolga lesz a városháza; ma vendégeket vár. Egy nappal megint továbbra maradt a dolog.

(Folyt. köv.)

„Hier.“

— Karczolat. —

Igaz történetet mondok el. X városkában mindenki elösmerte azt hogy Kővári Irma a legszebb leány. A szépsége mellett Irmának nagyrabecsült tulajdonai közé tartozott az is, hogy gazdag ember leánya volt, a kire nagy hozomány és idővel még nagyobb örökség néz. Ehez járult még finom nevelése, műveltsége, szikrázó szelleme.

a hiány mindene feltöltet zavart i elég egy idő alatt ség t, i nyí t any oltani.

ur? elő ivást el ügyelne högni fe iszik, a álom. álom s álom? tak ki rokonon moru, h „Hogy jobban fejtesse Kóris Beteg: Orvos: bankua méstetr dani a „Az őz Csalá tes, ház bulváro egy go ker d é ot. Ig. retném Igaz: kábát? még ki

megyei viszony izben k engesztalá tett irányab kezdjen Vaesora a férj é kezdte. te elő, s kegye len nót karjai a férj erre lelővéss áll. — iszonyu nar es gépszé a csund kat fog szorgott kutb: b bevitték folyton mo g s k i k ü ágya m tatva a hallotak ember b terült e halt ne j ő is me

vára (fő lsvánn tött ado és Kis- iből. Pé 50 kr. I vánne 1 Lajosné téz Ist Mészáro Liszka 20 kr. I kr. Hus 50 kr. I Sándori Geiger Ferencz frrt. La fit. Bal Jobbágy pierrené 20 kr. I jónné 1 kr. Pon. kr. Főri 10 kr. I 20 kr. I kr. Boru 10 kr. I Istvánné laki 30 zsefné 1 nos 10 k rahámé Mihályn Szűcs kr. Lesz renzsne nosné 2 Ferencz kos Józ kr. Ung tanár 2 liska 25 Jánosné beni Jó Tóth Fe

Az első valódi nyálkátartó Hoff János-féle malátakivonat csak akkorát bír papírban vannak

Hoff János malátakivonati egészségi-sőr 1 üveg 60 kr.	Hoff János összponto-itott malátakivonat 1 üveg frt 1.12, kis üveg 70 kr.
Hoff János mell-maláta czukorkák 60, 30, 15 és 10 krajával csakis kék papírban valódi.	Hoff János maláta-egészségi csokoládéja 1/2 ko. I. frt 2.40, II. frt 1.60. 1/4 ko. I. frt 1.30, II. 90 kr.

A szenvedők szerencséseje.

Betegségnél a főzél oda irányul, hogy a rossz alapot, mely a testi egészséget elvesztéssel fenyegeti, legyőzzük. Ezen esetben legjobban használhatók a Hoff János-féle maláta-készítmények, melyek ezerszeresen győgyerejüknek bizonyultak és mindég kielégítik a várakozást.

Legujabb bécsi gyógyjelentés

álmatlanság, ideg- és emésztőgyengeségek és elnyálkásodásból meggyógyultakól.

Hoff János urnak

a maláta kivonatok feltalálójának és győzelmének, és k. udvari szállítója Európa legtöbb fejedelmeinek, bft. Bécsben, I. Graben, Bräunerstrasse.

Bécs, 1884. május 24.

Tisztelt uram! Nem képzelhető nagyobb emberi öröm, mint az, ha egy lény hosszas betegség után megint a drága egészség szerencsésének örvend és ezen szerencsét én ismét élvezem. Ideggyengeség, étvágytalanság és elnyálkásodás, valamint álmatlanság hosszasan, kiállhatatlanság emelkedett és mintán még mellszorulás hozzávetődött, az ön hírneves Hoff János-féle maláta-készítményei kezdtem használni és már 8 üveg felhasználása után vegyítve Hoff János-féle egészségi-csokoládéval, szenvedésem gyorsan szűnni kezdett és most hála Istennek, álomom egészséges, étvágyam jó és a nyálka eltűnt. Ugyanígy ideggyengeségemre is erősítő hatást érezek, a mért is tovább hasznolom ezen szerencsét. Mintán mélyen érzett hálaomat kifejezem, felhatalmazom elismerésemet a szenvedő emberiség jövőjére, nyilvánosságra hozhatni és ajánlom az ön valóban felülmúlhatatlan Hoff János-féle maláta-készítményeit legmelegebben.

Bécs, 1884. május 24.

Nemes Baksey Marie, Bécs, Johanne gasse 19

Hivatalos gyógyjelentés.

A Hoff János-féle maláta-kivonati-egészségi-sőr és ugyancsak a Hoff-féle maláta-egészségi-csokoládé, melyek 2. 4. sz. hadállományi kórházban 27 osztály használtattak, a gyógyításnál jó segéd-szernek bizonyult; nevezetesen a Hoff János-féle maláta-kivonat a tüdő mellbetegéknél kedvelt és kívánt, ugyancsak a maláta-csokoládé lábadóknál és elgyengült emésztő erőknél hosszas betegség után jóltevő és igen kedvelt gyógytápszernek mondható.

Bécs, 1878. december 13.

Dr. Loeff, főorvos, (a 14. oszt. előjárója.)
Főorokt. Debreczen: Csanak József főorok, továbbá Rickl József főorok, Geröby Fülöp és Varga Lajos urak. Al. nyregyháza: Korányi Imre gyógy. Eger: Köhler L. Buzáth L. Ugalma-ok. Gyógyosztára Miskolcz dr. Szabó Gyula gyógyszer. Mór Károly. Nagyvárad: Heringh S. Molnár L. gyógyszer. Kiss S. Janky Antal. Szathmár: Jakó Mihály, továbbá az ország minden nevezetesebb gyógyszerházában.

50 magas hívtatóság. Alapítottott 1847. Debreczen és Budapeston 1861 óta

Becker tanár 2-ik nagy előadása

A színházban.

Csütörtök január 8-án

egészen új műsorozattal, második nagy magikus tündérszerű
ANTISPIRITISTA BÜVÉSZETI ESTÉLYE.

a hírneves császári orosz és persa udvari bűvészek,
BECKER tanárnak
egész új műsorral 4 szakaszban.

Egy antispiritista ülés

nagy Becker tanár a közönség által megköltözve és a léghen repülő és játszó hangszerek és a látogatatlan medium.

Össze nem tévesztendő a már itt ezelőtt előadottal.

— Eután legelőször ESZMIÁRA ÁLMA és EBREDESE, nagy hatású darab 6 képben nagy jelmezváltozásban magán a színpadon. — Végül nagy képlet „Hungária” hatásos villany és bengáli tüzfény mellett.

Közelebbi felvilágosítást adnak a nagy falragaszok.

Jegyek előre válthatók atól kezdve naponta délelőtt 10 órától est 8 óráig.

Mély tisztelettel

Becker tanár.

Uj divatu betűkkel gazdagon berendezett nyomda Debreczenben.

A „DEBRECZENI ELLENŐR”

legujabb és legdivatosabb betűkkel
GAZDAGON FELSZERELT

KÖNYVNYOMDÁJA

Debreczenben, Piacz, SIMONFFY-ház,

ajánlkozik mindennemű nyomdai munkák gyors és díszes kiállítására,
Községi és gyámi rovatok ívek, hivatalos nyomtatványok,
MINDEN ALAKBAN.

Ügyvédi, kereskedelmi nyomtatványok.

falragaszok, körlevelek, gyászjelentések, levélfejek és levelborítékok,

BÁLI MEGHIVOK NEVJEGYEK FÜZETEK és KÖNYVEK

a legjutányosabb árákon állittatnak ki.

A „Debreczeni Ellenőr” szerkesztősége elfogad mindenféle nyomtatványokat megrendelést.
Ugyane lap számába hirdetések a legolcsóbb árszámítás mellett vételnek fel.

VIDÉKI MEGRENDELÉSEK PONTOSAN TELJESITTETNEK.

Debreczen, 1885. Nyomatott a „Debreczeni Ell. nőr” könyvnyomdájában, Piacz, SIMONFFY-ház.

Hirdetés.

Ezennel értesitem a t. ez. vendéglős és sormérő urakat, hogy miután a szab. kir. Debreczen város tulajdonát képező

Serbehozottali vámszedési jogot

hat egymást követő évre kibéreltem 1885. év januárius 1-től fogva, ugy az ezen napon még raktáron levő, mint a később hoztatandó serek után eső

behozottali vám — frt 2.65 kr

azaz két forint és hatvanöt krajczár bektoliterjéért — közvetlenül nekem fizetendő. Kelt Debreczenben, 1884. december 15-én.

Lattam:

BOCZKÓ SÁMUEL

rendőrkapitány.

ÁRON MIKSA

bérlő.

Együttel van szerencsém a t. ez. serfogyasztó közönséget értesíteni, hogy sikerült a világhírű

Oréher Ánfal-féle serfőzdének főokrakfárát

Debreczen és vidéke

részére megnyernem, és ez által oly kellemes helyzetbe jutottam, hogy a t. ez. közönségnek a legjobb minőségű serekből azon frissen, gyári árákon szolgálhatok.

A t. ez. magánfogyasztó közönségnek pedig folytonosan friss töltést és legjobb minőségű pálczkser áll rendelkezésére.

A nagyérdemű közönség számos megrendelését kéri

kiváló tiszt-llettel

Áron Miksa.

Iroda: ideiglenesen pünkösdi St. Anna-uteza 2545.

Raktár: Piacz-uteza (1714. sz.) a kis-uj-uteza szegletén.

GYOMORBAJOK és következményei ellen. AZ EGÉSZSÉG MEGTARTÁSA

kizárólagosan a jó emésztés előmozdítása és megtartásán alapszik, mivel ez az alapja az egészségnek, a testi és szellemi jólétnek. A legismertebb háziser, az emésztés előmozdító sára az évek óta ismert és kedvelt

cs. k. szab. gyomorerosító likör.

Ez a legjobb gyógyhatású fűvekből gondosan készített, külörösen és kiintén használta ik mindennemű emésztési nehézségeknél, névleg étvágy hiány, puffadás, has és gyomor fájdalomnál, gyomorgöres és nyálkáságnál; fővevnti az emésztés működését és tisztá egészséges vért alkot. Ezen kitünő hatás kövekeztében biztos házi szerre vált és általános emésztésnek örvend.

1 üveg ára 1 frt. 60 kr.

Ezer és ezer elismerő nyilatkozat érkezett, melyek megtekinthetők. Bérmentet levelek alapján széküldetük utánvét mellett.

Debreczenben kapható:

Havas József és Mendelovics Lajos uraknál, vagy a készítőnél Kana Lipót likörgyáros Budapeston, váci-körút 66. szám.

7585. tk.

1884.

Arverési hirdetményi kivonat.

A debreczeni kir. trvszék mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Szabó Róza kiskoru végrehajthatónak, Tunyogi Lajos és társa örökösei végrehajtható szenvedő elleni 200 frt tőkekövetelés és jár. iránti vhaajtási ügyében a depr. kir. trvszék (a depr. kir. jbiróság területé levő V.-Pécs községben fekvő a 42. s. tkönyvben foglalt házra 160 frt, — 118 sz. tkönyvben 116 hrszamu ház 160 frt, — az 1198 hrszamu 87 frt, — az 1820 hrszamu 41 frt, — a 211 hrszamu 18 frt, — a 2235 hrszamu 12 frt, — a 2541 hrszamu 57 frt, — a 3121 hrszamu 29 frt 50 kr, a 3794 hrszamu 22 frt, — a 4769 hrszamu 15 frt 50 kr, — az 5132 hrszamu 15 frt, — az 5306 hrszamu 47 frt, — az 5740 hrszamu 81 frt: — az 5811 hrszamu 18 frt 50 kr. A 6365 hrszamu 16 frt 50 kr, a 6567 hrszamu 22 frt, — a 7122 hrszamu 63 50 kr, a 7338 hrszamu 18 frt 50 kr, a 7655 hrszamu 13 frt 50 kr, a 8145 hrszamu 46 frt 50 kr, — végre a nagyfüllöpi 245 sz. tkönyvben 417 hrszamu 32 frt, — az 1028 hrszamu 25 frt, az 1030 hrszamu 4 frt, az 1032 hrszamu 13 frt, az 1055 hrszamu 25 frt, az 1067 hrszamu 26 frt, a 2031. hrszamu 4 frt, a 2070 hrszamu 32 frtban értékelt ingatlanokra az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1885. évi február hó 23-ik napján délelőtt 9 órakor V.-Pécs község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatul fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok, becsárának 10%-át vagyis mindenik ingatlannál külön külön készpénzben vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltató

Kelt Debreczenben 1884. évi decz. hó 15. napján.

A depr. kir. törvényték mint telek-könyvi hatóság.

Szües István h. elnök.

Szabó aljegyző.

Szerkesztő

Füzet

lőtízestét p

valamin minden kő

Bérmentet

XII.

A

A p

közelebb

mos időn

punk has

dés több

kögyülés

lebbzett

indítvány

hogy e k

zeiről ére

sét kíván

felebbezé

olvasóink

jegyzések

ának az

T

A r.

ben 1884.

lésen 297/

ellen köve

jeszteni

annak ha

a nagy m

hoz leend

1. Se

tolt számú

országos t

latba utk

rendelet e

mely ut a

gyarazható

voina szab

mesnek ve

ha a végr

nak. Nine

általam k

számú tag

lés határo

sérelmes i

zése iránt

2. D.

mert hisz

szüksége,

itt Debrec

bályoztass

okból, elő

rozortan

melyek D

cath. egyh

dig azért,

hava 1-ső

A „Deb

H

Rend

vén legény

— A

el is jöt

és azüstp

azt akarta

keztem em

tetes uram

penzekért.

Eljöt

— El

tájban az